

عنوان مقاله:

لزوم بهسازی روش های تدریس دروس ترجمه عملی: طرحی برای تدریس ترجمه ادبی

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی پژوهش و نگارش کتب دانشگاهی، دوره 20، شماره 39 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

شهرزاد پرورش - دانشجوی دکتری دانشگاه اصفهان

حسین پیرنجم الدین - دانشیار گروه انگلیسی دانشکده زبان های خارجی دانشگاه اصفهان

اکبر حسابی - استادیار گروه انگلیسی دانشکده زبان های خارجی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در این نوشتار ضمن تاکید بر لزوم بهسازی روش های آموزش دروس ترجمه عملی در مقطع کارشناسی رشته مترجمی زبان انگلیسی، طرحی برای آموزش ترجمه ادبی ارائه شده است. در این طرح، که مبتنی بر رویکرد ساخت گرایی - اجتماعی است، بر نقش هدایتگر تمرین و پروژه به عنوان ابزارهای سکوساز در یادگیری متمرکز شده ایم و در طراحی آن ها به مسائلی همچون تلفیق نظریه و عمل، نیازهای ترجمه آموزان و ترویج کار گروهی توجه کرده ایم. تربیت مترجم، از دیدگاه رویکرد ساخت گرایی - اجتماعی، فرایندی پویا و تعاملی است و بر توانمند ساختن دانشجویان، اعتلا بخشیدن به نقش هدایتگری مدرسان و متمرکز ساختن تدریس بر یادگیری به منزله فعالیت ذاتا اجتماعی مبتنی است. بر این اساس، طرحی برای تدریس درس ترجمه ادبی تنظیم کرده ایم که در آن تمرین و پروژه نقش کلیدی در فرایند آموزش و یادگیری دارند. بر این باوریم که کسب مهارت ترجمه در سطح پایین صرفا با ترجمه کردن میسر نمی باشد، چرا که توانش ها در این سطح آگاهانه و قانون مدار عمل می کنند. بنابراین، در این نوشتار به ذکر نمونه هایی از تمرین و پروژه پرداخته ایم و شرحی از سازوکار، کارکردها و اهداف هر یک و چگونگی تعامل آن ها در ساختن کلیتی منسجم ارائه کرده ایم.

کلمات کلیدی:

طرح تدریس ترجمه ادبی، رویکرد ساخت گرایی - اجتماعی، ترجمه آموز، تمرین، پروژه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1280073>

